

**Oświadczenie złożone przez senatorów
Tomasza Grodzkiego, Grażynę Sztark, Piotra Florka,
Mariana Poślednika, Bogdana Borusewicza,
Barbarę Zdrojewską, Jerzego Wcisłę, Jerzego Fedorowicza,
Piotra Zientarskiego i Leszka Czarnobaja
na 54. posiedzeniu Senatu
w dniu 19 stycznia 2018 r.**

Oświadczenie skierowane do ministra sprawiedliwości, prokuratora generalnego Zbigniewa Ziobry

W dniu 15 stycznia 2018 r. odbyło się posiedzenie Senackiego Zespołu Monitorowania Praworządności poświęcone wysłuchaniu członków krakowskiego zespołu leczącego w 2006 r. śp. Jerzego Ziobrę, a także ich rodzin, które zwróciły się publicznie o pomoc do parlamentu w kwestii podejrzenia nadużywania aparatu władzy państwowej w prywatnej sprawie. Posiedzenie zostało poprzedzone wstępnym wysłuchaniem innych członków zespołu leczącego, przeprowadzonym w 2017 r. w Krakowie. Mimo zaproszenia na posiedzenie nie przybyli ani minister Zbigniew Ziobro, ani inni przedstawiciele wymiaru sprawiedliwości.

Z wysłuchania oraz dopytania tych osób, jak również z opinii przedstawionej przez dwóch mecenasów niezwiązanych ze sprawą, wyłonił się dramatyczny obraz postępowania o domniemany lub rzeczywisty błąd w sztuce lekarskiej, które przebiega diametralnie inaczej niż inne tego typu sprawy toczące się w Polsce. Członkowie zespołu powzięli silne przekonanie, że z uwagi na osobę śp. ojca ministra sprawiedliwości to postępowanie nosi liczne znamiona nadużywania aparatu wymiaru sprawiedliwości w prywatnej sprawie.

Wobec tego kierujemy do Pana Ministra Sprawiedliwości następujące pytania.

1. Dlaczego sprawa ciągnie się już 12 lat, podczas gdy praktyka sądowa w tego typu postępowaniach, mimo generalnej przewlekłości w sądach, pokazuje, że sprawy o błąd lekarski trwają znacznie krócej?
2. Dlaczego liczni biegli związani przysięgą stania na straży obiektywizmu i prawdy, którzy ośmielili się wydać opinie inne niż oczekiwane przez rodzinę zmarłego, doświadczyli przesłuchań i przeszukań, co samo w sobie jest ewenementem i niemożliwym do zaakceptowania postępowaniem?
3. Dlaczego w trakcie postępowania doszło do zmiany statusu oskarżenia z prywatnego na publiczne? Czy było to spowodowane obawą o przedawnienie, czy też obawą rodziny o poniesienie znacznych kosztów sądowych?
4. Dlaczego w trakcie postępowania doszło do zmiany kwalifikacji zarzucanego czynu z nieumyślnego spowodowania śmierci na umyślne spowodowanie śmierci, inaczej mówiąc, morderstwo? W świetle uzyskanych wyjaśnień oraz dostępnej publicznie wiedzy taki zarzut wydaje się absurdalny.
5. Dlaczego po uniewinnieniu w lutym ubiegłego roku całego zespołu leczącego pojawiły się symptomy nękania sędzi orzekającej i stawianie jej administracyjnych zarzutów?
6. Dlaczego w ramach postępowania pojawiają się coraz to nowe obszary śledztwa, noszące znamiona nękania zespołu kliniki i znacznie utrudniające bieżące jej funkcjonowanie i leczenie chorych, którzy w liczbie ponad 3,5 tysiąca rocznie korzystają z usług oskarżanej kliniki?
7. Dlaczego dokonano w bulwersujący sposób zmiany prezesa Sądu Okręgowego w Krakowie na 2 dni przed wpływieniem wzmiankowanej sprawy celem jej rozpatrzenia?
8. Dlaczego członkowie zespołu leczącego są wielokrotnie przesłuchiwani w tych samych sprawach, co po 12 latach od śmierci chorego nie wnosi nic nowego?
9. Jakie są koszty tego konkretnego postępowania przy tak znacznym zaangażowaniu aparatu wymiaru sprawiedliwości, prokuratury, Policji i innych służb, szczególnie w porównaniu z innymi sprawami o błąd lekarski, które są prowadzone w Polsce?

Tomasz Grodzki
Grażyna Sztark
Piotr Florek
Marian Poślednik
Bogdan Borusewicz

Barbara Zdrojewska
Jerzy Wcisła
Jerzy Fedorowicz
Piotr Zientarski
Leszek Czarnobaj